

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/364/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711214535
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7711214535.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Andreja Šalatu vo veci žalobcov 1) K.. R. T. a 2) U. T., oboch T. XXX, zast. Mgr. Petrom Belicom, advokátom, AK, Bratislava, Konventná 9, proti žalovanému Š.M. S., T. XXX, zast. Ing. Jiřím Plickom, Česká republika, Čenkov 147, o vypratanie nehnuteľnosti, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 12C/118/2011-89 z 26.4.2012 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

Návrhu na prerušenie konania zo dňa 7.4.2013 nevyhovuje.

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) rozsudkom žalovanému uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, kat. úz. T.Š. ako parc. č. 380 - zast. plochy a nádvoria o výmere 626 m², parc. č. 381 - záhrady o výmere 463 m², ako aj rodinný dom súp. č. XXX postavený na parc. č. 380, do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia a zaplatiť žalobcom trovy konania 294,64 € na účet ich zást., do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení konštatoval, že žalovaný sa na pojednávania konané dňa 5.4.2012 a 26.4.2012 nedostavil, že svoju neprítomnosť ospravedlňoval lekárskou správou z 26.3.2012 a dokladom o práceneschopnosti od 2.4.2012, že z oboch týchto písomností však nevyplývalo to, aby nebol schopný sa pojednávania zúčastniť, resp. nebol schopný bez ohrozenia života alebo závažného ohrozenia zdravotného stavu sa oboch pojednávani zúčastniť a preto konal a rozhodol v jeho neprítomnosti a prihliadol pritom na skutočnosti ním uvádzané a v písomnom odpore a písomnom vyjadrení.

Vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom Okresného súdu (ďalej len OS) Michalovce z 23.9.2009 v konaní pod sp. zn. 9C/96/2008 bolo určené, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na N. XXX V.. Ú.. T., že proti rozsudku podal žalovaný včas odvolanie, že v odvolacom konaní Krajský súd v Košiciach rozsudok prvostupňového súdu potvrdil, že rozsudok pod sp. zn. 9C/96/2008 tak nadobudol právoplatnosť 28.2.2011, že 22.7.2011 žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzvali žalovaného na vypratanie nehnuteľností, že žalovaný listom z 8.8.2011 žalobcom oznámil, že proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie a z toho dôvodu navrhuje žalobcom vyčkať na rozhodnutie dovolacieho súdu a poukázal i na investície, ktoré vložil do kúpeného rodinného domu, resp. ku dňu rozhodovania v tejto právnej veci žalovaný nehnuteľnosť dobrovoľne nevypratá a naďalej ich užíva. Ďalej uviedol, že podľa predloženého rozsudku OS Michalovce, 9C/96/2008 z 23.9.2009 v tomto konaní, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na N. XXX V.. Ú.. T. boli žalobcovia určení za bezpodielových spoluvlastníkov nehnuteľností,

že na rozsudku je vyznačená právoplatnosť dňa 28.2.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice 2Co/379/09.

Z rozsudku KS v Košiciach z 27.1.2011, sp. zn. 2Co/379/2009 mu vyplynulo, že KS v Košiciach rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

Z N. XXX V.. Ú.. T. mu ďalej vyplynulo, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú na ňom zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci nehnuteľností T.. Č.. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX Y., T..Č.. XXX - záhrady o výmere XXX Y. a rodinný dom č.s. XXX postavený na parc. č. XXX.

Vychádzajúc z §132 ods.1 a § 126 ods.1 Obč. zák. (ich znenie citoval) a z predložených rozsudkov OS Michalovce 9C/96/2008 a KS v Košiciach 2Co/379/2009 mu vyplynulo, že rozsudok, ktorý určil žalobcov za bezpodielových spoluvlastníkov nehnuteľností zapísaných na LV XXX V.. Ú.. T. je právoplatný 28.2.2011, že na LV XXX sú zapísaní ako bezpodieloví spoluvlastníci k tam vedeným nehnuteľnostiam titulom jeho rozsudku 9C/96/2008. Zo žaloby mal za zrejmé, že žalobcovia sa domáhajú vypratania nehnuteľností z dôvodu, že tie neoprávnene zadržávajú žalovaný, že ich naďalej užíva a v nehnuteľnostiach býva. Vzhľadom k tomu, že vlastník má právo nehnuteľnosti užívať /§ 123 OZ/ a už len jedno z tohto oprávnenia žalobcovia využívať nemôžu, uviedol, že je namieste realizácia ochrany ich vlastníckeho práva podľa § 126 ods.1 O.s.p. Z predloženej výzvy žalobcov mal za nepochybné, že 22.7.2011 vyzvali žalovaného na oznámenie termínu vypratania nehnuteľností a dávajú mu na vedomie, že je to posledný pokus o mimosúdne doriešenie celej záležitosti.

Poukázal na to, že žalovaný v rámci svojej obrany odkazoval na začatie dovolacieho konania podaného proti rozsudku KS v Košiciach z 27.1.2011, ktorým bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené, že tvrdil, že podal návrh na odklad výkonu rozhodnutia dovolaciemu súdu a, že investoval do nehnuteľností finančnú sumu okolo 130.000.- EUR, čím by v prípade vyhovenia žaloby vzniklo na strane žalobcov bezdôvodné obohatenie. Poznamenal, že dovolanie je mimoriadnym právnym prostriedkom, ktorý nemá vplyv na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku, že pokiaľ teda do rozhodovania v tejto právnej veci nebolo dovolacím súdom rozhodnuté v prospech žalovaného ako dovolateľa, nejedná sa o dôvod na prerušenie konania, príp. inú prekážku, ktorá by bránila súdu vo veci samej rozhodnúť, že platný právny stav vlastníctva vyplýva z rozhodnutí okresného, krajského súdu a LV, ktorý výroky rozsudkov zohľadňuje, že pokiaľ žalovaný investoval do nehnuteľností značné finančné prostriedky, nie v prípade vyhovenia žaloby, ale už titulom právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce v konaní 9C/96/2008, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcov, že nejedná sa teda o skutočnosť, ktoré v tomto spore mohli zlepšiť právne postavenie žalovaného, a preto žalobe vo veci samej vyhovel a lehotu splnenia povinnosti v zmysle § 160 ods.1 O.s.p. určil tak, aby žalovaný mal dostatok času na vypratanie nehnuteľností.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods.1 O.s.p. a uviedol, že žalobcovia mali v konaní plný úspech, že ich trovy pozostávajú z 3 úkonov právnej služby advokáta (prevzatie a príprava zast., vrátane predžalobnej výzvy, napísanie žaloby, vyjadrenie k odporu) jeden úkon podľa § 11 ods.1, písm. a/ v spojení s § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. 57.- Sk za úkony vykonané v r. 2011 a 1 x 58,69 EUR za úkony právnej služby vykonané pre žalobcov v r. 2012, ďalej 2 x 7,41 EUR a 1 x 7,63 EUR režijný paušál podľa § 18 ods.3 vyhlášky. Súdny poplatok za návrh na vydanie rozkazu na plnenie predstavoval 99,50 EUR. Celková výška trov žalobcov v 1. a 2. rade tak spolu dosahuje 294,64 EUR. Poukázal na to, že súd vždy prihliada, či sú podmienky pre rozhodnutie o trovách konania podľa § 150 ods.1 O.s.p., že v danom prípade žalobcovia skutočnosť a dôkazy potrebné pre úspešné uplatnenie nároku uviedli pri prvom úkone - návrhu na vydanie rozkazu na plnenie, že žiadne iné skutočnosti, ktoré by ho viedli k aplikácii § 150 ods.1 O.s.p. pri rozhodovaní trov medzi účastníkmi nezistil, že v tomto spore nie je možné posudzovať okolnosti, ktoré spôsobili neplatnosť právneho úkonu, a to kúpnej zmluvy z 20.11.1997, pretože tieto okolnosti mali byť zohľadnené v rozhodnutí o trovách konania v právnej veci 8C/561/98, že v rozhodovaní o trovách konania v sp.zn. 9C/96/2008, v ktorej bolo určené, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi žalovaných nehnuteľností, mohlo byť uplatnené § 150 ods.1 O.s.p. a prihliadnuté na okolnosti, za akých žalovaný nehnuteľností nadobudol, že žalobcovia vyzývali žalovaného k dobrovoľnému vyprataniu nehnuteľností, čo bolo v konaní preukázané a žalovaný neuposlušnosťou výzvy spôsobil vznik tohto sporu, že je preto povinný zaplatiť účelne vynaložené trovy konania žalobcom.

Proti rozsudku podal včas v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a uviedol, že ho podáva z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 1, 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, písm. h) O.s.p., že súd nesprávne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p. v spojení s § 205a ods. 1 písm. b), c) a d) O.s.p. a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a súdu uložiť doplniť konanie a vec znovu prejednať a rozhodnúť.

Uviedol, že súd prvého stupňa zaťažil konanie vadou, lebo on sa na pojednávanie na 5.4.2012 a 26.4.2012 riadne ospravedlnil, požiadal o odročenie pojednávania a ospravedlnenie doložil dokladom o pracovnej neschopnosti lekárskou správou, že úvaha súdu o tom, že z písomností nevyplývalo, že by nebol schopný sa pojednávania zúčastniť (§ 101 ods. 2 O.s.p., § 119 ods. 3 O.s.p.), je tu nesprávna, lebo doložil i doklad o pracovnej neschopnosti, ktorý je pod sankciou za prípadné zneužitie a je logické, že pokiaľ účastník je práceneschopný, bez možnosti vychádzať, že ťažko dôjde k súdu, lebo je pod sankciou zo strany iného úradu. Ďalej uviedol, že úvaha súdu je mimo objektívnu realitu, že tým však postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť riadne sa hájiť a to za situácie, keď sa so svojim právnym zást. JUDr. Černákom už rozišiel a iného zástupcu nemal a protistrana je zastúpená advokátom. Ďalej vytykal súdu, že pochybil, lebo keď zistil, že plná moc JUDr. Černákovi je vypovedaná a iného zástupcu nemá, že mal za povinnosť ho poučiť podľa § 30 O.s.p., čo neurobil a o tomto svojom práve nevedel a určite by ho využil, že za danej situácie porušil v jeho neprospech ust. čl. 12 ods. 1, čl. 46, čl. 47 ods. 2, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ĽPZS, hlavne zásadu „rovnosti zbrani“. Ďalej vytykal súdu, že ďalším základným nedostatkom je skutočnosť, že vôbec neriešil, kam s rodinou po vypratání pôjde, aj keď vôbec nezadal príčinu k vyprataniu a k celej situácii, že preto v rámci odvolacieho konania podáva v súlade s Ústavou SR a príslušnými medzinárodnými zmluvami návrh na pridelenie bytovej náhrady v rámci konania o vypratanie nehnuteľnosti. Navrhol, aby súd v rámci konania o vypratanie rozhodol v prípade rozsudku o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti tak, že je povinný nehnuteľnosť vypratať až po zabezpečení primeranej bytovej náhrady, lebo dotčnú situáciu nezavinil a nemá v prípade vypratania reálne kde bývať, že za danej situácie vypratanie z predmetnej nehnuteľnosti bez primeranej bytovej náhrady by bolo v rozpore s čl. 20 ods. 3 Ústavy SR, čl. 21, čl. 16 Ústavy SR, čl. 29 Všeobecnej deklarácie ľudských práv VZ OSN z 10.12.1948 (rezolúcia č. 217/III.A), čl. 11, ods. 1 Medzinárodného paktu o hospodárskych, sociálnych a kultúrnych právach, č. 120/1976 Zb., čl. 31 Európskej sociálnej charity (Právo na byt). Poukázal na to, že vďaka neplatnosti kúpnej zmluvy (konanie 8C/561/98 OS Michalovce) prišiel o nehnuteľnosť v Pozdišovciach č. 216 (LV č. XXX) nie vlastnou vinou, keď túto kúpil zákonne od p. Q., ktorý ju získal kúpou od p. Y. a ten ho získal kúpou od svojho švagra - žalobcu v 1. rade, keď rozsudkom OS v Michalovciach 9C/96/2008-118 z 23.9.2009 bola nehnuteľnosť opäť vrátená pôvodnému vlastníkovi - žalobcovi v 1. rade, aj keď on vôbec nebol účastníkom konania v kľúčovej veci 8C/561/98 a nemal možnosť sa k veci vyjadriť, ani sa brániť, naviac, že do predmetnej nehnuteľnosti v dobrej viere investoval mnoho prostriedkov (žaloba vo veci OS v Michalovciach 11C/22/2012 proti žalovaným 1) K.. R. T. a 2) U. T. o vydanie bezdôvodného obohatenia) tvrdil, že za danej situácie je krajne nespravodlivé, vyhodiť ho z predmetnej nehnuteľnosti len tak na ulicu bez zabezpečenia primeranej bytovej náhrady, pričom pridelenie bytovej náhrady je v danom prípade v súlade s Ústavou SR a príslušnými vyhlásenými a ratifikovanými medzinárodnými zmluvami, ktorými je SR viazaná a ktoré majú platnosť pred zákonom, že o cenu bytovej náhrady zníži svoju požiadavku v žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorá je proti žalobcom vedená pod 11C/22/2012 pred OS Michalovce a navrhol po vykonanom dokazovaní uložiť mu povinnosť predmetnú nehnuteľnosť vypratať po zabezpečení bytovej náhrady.

Žalovaný podaním zo 7.4.2003, označeným ako doplnenie odvolania požiadal o prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a navrhol rozsudok zrušiť z podnetu včas podaného odvolania a súdu uložiť povinnosť doplniť konanie a vec prejednať a rozhodnúť. Uviedol, že medzičasom podal R. Y. podaním zo 17.3.2013, doručené OS Michalovce 22.3.2013 návrh na obnovu konania vo veci vedenej pod 8C/561/98 z dôvodu trestnej činnosti sudcu, ktorá je v návrhu zdokumentovaná, že pokiaľ by R.. Y. vo veci 8C/561/98 uspel, potom by sa opäť stal riadnym vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti a žalobu o vypratanie v prejednávanej veci by stratila opodstatnenie a súd by túto musel zamietnuť ako žalobu podanú neoprávnenou osobou (návrh R.. Y.N. zo 17.3.2013 na obnovu konania vo veci vedenej pod 8C/561/98 vrátane dokladu o odoslaní doručení). Navrhol konanie prerušiť z dôvodu podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., lebo je tu konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má zásadný význam pre rozhodnutie súdu a pokiaľ súd návrhu nevyhovie, žiadal prejednať odvolanie a nariadiť verejné pojednávanie, vyslychnúť ho a riešiť otázku bytovej náhrady.

Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu uviedli, že sa zhodujú s právnym zhodnotením a s právnym skutkovým zistením, ktoré uskutočnil prvostupňový súd v tejto veci, že preto žiadajú, aby odvolací súd v zmysle § 219 O.s.p. prvostupňový rozsudok súdu z 26.4.2012 potvrdil ako vecne správny a priznal im náhradu trov odvolacieho konania, že súd sa správne vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného prezentovanými ním v priebehu prvostupňového súdneho konania, že požadované návrhy na vykonanie dôkazov sú preto v tejto právnej veci absolútne nadbytočné.

Poukázali na to, že žalovaný skutočnosť, ktorú namietal v konaní, že podal podaním z 25.3.2011 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27.1.1.2011 č.k. 2Co/379/2009 z 27.1.2011 a podaním z 27.7.2011 podal návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Co/379/2009 z 27.1.2011 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 9C/96/2009 z 23.9.2008, nemala a nemá absolútne žiadny právny vplyv na toto súdne konanie o vypratanie predmetnej nehnuteľnosti a už vôbec nie je dôvodom na prerušenie tohto súdneho konania podľa § 109 od. 2 písm. c) O.s.p., čo aj súd správne posúdil, keď konanie neprerušil, že uznesením Najvyššieho súdu SR z 20.3.2012, sp.zn. 7Cdo 62/2011 dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného.

Ďalej uviedli, že v konaní nedošlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom, lebo pre účel odročenia pojednávania nenaplnil kogentné podmienky § 119 ods. 2 až 5 O.s.p., že súd nebol povinný v zmysle § 30 O.s.p. žalovaného poučiť a postupoval zákonne, nakoľko nepožiadaval o ustanovenie advokáta a nepreukázal predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, že pri podaní odporu voči rozkazu na plnenie, nepožiadaval o oslobodenie od súdneho poplatku za odpor a tým, že žiada o pridelenie bytovej náhrady, vlastne uznáva ich nárok, ktorého sa domáhajú v tomto súdnom konaní a aj z tohto dôvodu preto žiadajú, aby odvolací súd potvrdil prvostupňový rozsudok súdu.

Poukázali na to, že nárok žalovaného na bytovú náhradu v tomto konaní nie je vôbec daný a oprávnený, nakoľko medzi účastníkmi nikdy nevznikol nájomný vzťah, na základe ktorého by bolo možné uvažovať o bytovej náhrade, že je absolútne právne nepochybné, že ku dňu podania žaloby (11.10.2011), ako aj ku dňu rozsudku súdu (26.4.2012) aj k dnešnému dňu 8.8.2012 sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, ku ktorej nemá žalovaný žiadne iné právo k užívaniu, či nakladaniu s touto nehnuteľnosťou, že mu neposkytli žiadne užívacie právo, užívať a zdržiavať sa v predmetných nehnuteľnostiach, že je preto založený právny a skutkový dôvod na to, aby vypratá predmetné nehnuteľnosti v zmysle rozsudku prvostupňového súdu.

Tvrdili, že skutočnosti ohľadom investícií žalovaného do predmetnej nehnuteľnosti, sa vôbec netýkajú tohto súdneho konania a sú pre toto súdne konanie právne bezvýznamné.

Žiadali rozsudok potvrdiť a žalovanému uložiť zaplatiť im náhradu trov právneho zast. v odvolacom konaní 66,32 € na účet ich zást., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odvolací súd po prejednaní odvolania v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ho právne posúdil, odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje, lebo dôvody napadnutého rozsudku sú správne.

Na odvolacom pojednávaní žalovaný predložil odvolaciemu súdu rozsudok Okresného súdu Michalovce 11C/22/2012 z 5.3.2013 vo veci vydania bezdôvodného obohatenia, ktorým bola žaloba žalobcu (t. č. žalovaného Š.. S.) voči žalovaným (manželom T.) o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnutá s tým, že vo veci žalobca (Š.. S.) nepodal odvolanie, rozsudok nadobudol právoplatnosť. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku bolo zistené, že dôvodom zamietnutia žaloby bola predčasnosť jej podania, so zreteľom na prebiehajúce konanie o vypratanie nehnuteľnosti vedenej pod sp.zn. 12C/118/2011.

Žalovaný pred odvolacím súdom, na otázku, či žiadal vrátenie kúpnej ceny od predávajúcich - žalobcov, uviedol, že nežiadal, že ide o nízku kúpnu cenu, a že jeho investície v sume 130.000 € sú významné, ktoré do predmetnej nehnuteľnosti dali a tieto v inej pozícii bude požadovať od žalobcov. K svojim majetkovým pomerom uviedol, že je súkromným podnikateľom, že podniká už 14 rokov v obchodnej činnosti chovateľské potreby, že jeho rodina pozostáva z manželky a 15-ročnej dcéry a, že mu podnikanie nejde, že v inom konaní vo veci 11C/22/2012 mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Zást. žalobcov na odvolacom pojednávaní poukázal na to, že judikatúra spomínaná žalovaným v odvolacom konaní je staršia, a to ohľadom odňatia možnosti konať pred súdom so zreteľom na jeho neúčast' na pojednávaní 5.4.2011, ako aj na novelu § 119 O.s.p., podľa ktorej sa žiada predloženie lekárskej správy a namietal, že v priebehu konania do vyhlásenia rozsudku podľa § 120 ods. 4 O.s.p. zabezpečenie bytovej náhrady žalovaný nenamietal, pre prípad vyhovenia žaloby. K uvádzanej judikatúre ešte doplnil, že v tejto veci nebol nájomný a ani doposiaľ nie je nájomný vzťah k nehnuteľnosti, a preto sa spomínané rozhodnutia NS SR na túto vec nevzťahujú. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 1, 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., t.j. že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., že súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Žalovaný v odvolacom konaní namieta, že konanie trpelo vadou, lebo sa na pojednávanie 5.4.2012 a 26.4.2012 riadne ospravedlnil a požiadal súd o jeho odročenie, že ospravedlnenie doložil dokladom o pracovnej neschopnosti lekárskou správou a tým, že súd konal, rozhodoval v jeho neprítomnosti, odňal mu tak možnosť konať pred súdom. Rovnako vytýkal súdu, že potom, čo bola plná moc jeho zást. JUDr. Čermákovi vypovedaná, že iného zástupcu nemal, že súd mal povinnosť poučiť ho podľa § 30 O.s.p., čo neučinil, že o tomto svojom práve nevedel a, že by ho bol využil.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom možno vo všeobecnosti rozumieť taký jeho postup, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu O.s.p. priznáva a ktorý sa prejavil už v priebehu konania a nielen pri rozhodovaní.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa ods. 2 cit. ust. účastník, ktorý navrhol odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, čo sa o ňom dozvedel, alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mal predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä : a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania, b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel, c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa ods. 3 cit. ust., ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Podľa čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR (uverejnenej pod č. 460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov) každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Podľa § 115 ods. 1 O.s.p. je súdu uložená povinnosť, aby na nariadené pojednávanie predvolal okrem iného účastníkov, resp. ich zást. a potom závisí už len od účastníka, resp. jeho zást., či svoje právo využije alebo nevyužije, t.zn. že súd môže prejednať vec v neprítomnosti riadneho predvolaného účastníka, resp. jeho zást. za predpokladu, že nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Súd prvého stupňa na pojednávaní 5.4.2012 konal v neprítomnosti účastníkov, pričom oboznámil obsah spisu vrátane žaloby, avšak pojednávanie odročil na 26.4.2012 a vo veci meritórne nerozhodol. So zreteľom na túto skutočnosť odvolací súd nezisťoval dôvody odročenia pojednávania v súvislosti s nedostavením sa žalovaného na pojednávanie z jeho zdravotných dôvodov.

Žalovaný bol na pojednávanie súdu prvého stupňa nariadené na 26.4.2012 riadne a včas predvolaný (doručenka pri č.l. 41), predvolanie prevzal 18.4.2012. Žalovaný podaním bez uvedenia dátumu, došlým súdu prvého stupňa 23.4.2012 (č.l. 51) požiadal o odročenie pojednávania stanovené na 26.4.2012 o 10.55 hod. z dôvodu jeho choroby a uviedol, že nie je schopný dostaviť sa na pojednávanie, lebo jeho súčasný zdravotný stav mu to nedovoľuje, že svoju osobnú účasť na súde považuje za nutnú, lebo sa potrebuje vyjadriť k predloženým dôkazom a zároveň priložil lekárske potvrdenie z 2.4.2012. Z fotokópie potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti 351042 (č.l. 40), vystaveného 2.4.2012 Y. V. M., všeobecnou lekárkou pre dospelých, Ambulancia vš. lekára pre dospelých Konsenzus s.r.o., Michalovce, vyplýva, že žalovaný bol od 2.4.2012 práceneschopný.

Súd prvého stupňa prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti žalovaného a nebola zistená vada konania podľa § 205 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., t.j. že súd mu odňal možnosť konať pred súdom, lebo z vyjadrenia jeho ošetrojúceho lekára nevyplýva, že nebol schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa pojednávania 26.4.2012 zúčastniť a o.i. to v žiadosti o odročenie pojednávania ani netvrdil.

K výhrade žalovaného v súvislosti s § 30 O.s.p. o tom, že nebol súdom poučený o možnosti ustanovenia advokáta, potom, čo vypovedal plnú moc doterajšiemu zást. JUDr. Čermákovi, je potrebné uviesť, že je neopodstatnená, so zreteľom už aj na tú skutočnosť, že išlo by o vadu podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p., t.j. vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nie podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p., ktorú charakterizujú vady v konaniach a postihujú chybný postup súdu pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky činnosti súdu, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú sami osebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Typickou vadou, ktorá mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práva účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyrozumienia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyrozumienia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a pod., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 101 ods. 1 O.s.p.) alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 120 ods. 1 prvá veta O.s.p.), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§115a O.s.p.), i keď preto neboli splnené podmienky a v konečnom dôsledku aj neposkytnutie poučenia podľa § 30 O.s.p. o možnosti ustanoviť účastníkovi advokáta v prípade, ak sú uňho predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov. V tom prípade ho súd odkáže na Centrum právnej pomoci. V uvedenom prípade malo ísť o vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ale len vtedy, ak dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva (aj § 30 O.s.p.) mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci.

So zreteľom na takto vymedzené iné vady konania a ktoré boli aj žalovaným v odvolacom konaní namietané, táto vada konania vznesená žalovaným nebola zistená, lebo sama o sebe nemala v konečnom dôsledku za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pričom je potrebné vziať do úvahy, že žalovaný bol zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Čermákom (plnomocenstvo zo 14.12.2011, na č.l. 21), ktorý sa vo veci vyjadril za žalovaného v rozsahu jeho plnomocenstva, voči rozkazu na plnenie z 23.11.2011 podal 15.12.2011 odpor a napokon žalovaný v odvolacom konaní mal možnosť sa k veci vyjadriť a ústnou formou doplniť svoje písomné vyjadrenie podané súdu prvého stupňa.

Neúplnosť zistenia skutkového stavu [§ 205 ods. 2 písm. c) O. s. p.] je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní relevantným odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré hoci boli tvrdené, súd nezistoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

Súd vykonal všetky žalobcami navrhnuté dôkazy, tie boli dostatočným podkladom na úplné zistenie skutkového stavu, čo je nepochybné zrejme z obsahu spisu, pričom žalovaný ani v odvolaní neoznačil dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný.

Žalovaný ďalej v odvolacom konaní argumentoval tým, že uvedenú situáciu nezavinil a, že nemá v prípade vypratania nehnuteľnosti reálne kde bývať, že do nehnuteľnosti v dobrej viere investoval mnoho prostriedkov a, že je za danej situácie krajne nespravodlivé vyhodiť ho z predmetnej nehnuteľnosti na ulicu bez zaistenia primeranej bytovej náhrady.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to znamená vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

Súd použil správny právny predpis, správne ho i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania), takže ani tento odvolací dôvod nie je daný a na vecnej správnosti napadnutého rozsudku nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku možno doplniť, že nárok žalobcov na vypratanie predmetnej nehnuteľnosti je osobitným druhom vlastníckej žaloby podľa § 126 ods. 1 Obč. zák., že žalobcovia ako vlastníci nehnuteľnosti sa podanou žalobou (žalobou na vypratanie nehnuteľnosti) domáhajú ochrany svojho vlastníckeho práva proti žalovanému, ktorý predmetnú nehnuteľnosť užíva bez právneho dôvodu, lebo mu nesvedčí v súčasnej dobe žiaden právny dôvod na jej užívanie, a preto sa oprávnené domáhajú jej vypratania. Zabezpečenie bytovej náhrady pripadá do úvahy iba v prípade existencie nájomného vzťahu k nehnuteľnosti, k bytu podľa § 712 a nasl. Obč. zák., a to pre prípad ukončenia nájomného vzťahu z dôvodov uvedených v príslušných ust. Obč. zák.

V prejednávanej veci však ust. o poskytnutí, resp. zabezpečení náhradného bytu, nie je možné aplikovať, lebo medzi žalobcami a žalovaným nedošlo k uzavretiu nájomného vzťahu k predmetnej nehnuteľnosti či už písomnou alebo konkludentnou formou.

V niektorých prípadoch súdna prax aplikovala § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustálenej súdnej praxe § 3 ods.1 OZ patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t.j. právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom a ktoré tak ponecháva súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Pre posúdenie, či konanie účastníka občianskoprávného vzťahu je v súlade alebo je v rozpore s dobrými mravmi, OZ výslovne neustanovuje, z akých hľadísk má súd vychádzať, preto vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od úvahy súdu. Rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky na aplikáciu § 3 ods.1 alebo § 39 OZ, vždy treba urobiť po starostlivej úvahe, v rámci ktorej sa musia zvážiť všetky rozhodujúce okolnosti prípadu. Obmedzenie podľa § 3 ods.1 OZ sa týka výkonu všetkých subjektívnych práv a najmä vlastníckeho práva, avšak možno ho použiť len na výkon existujúcich práv a nemožno ním založiť dosiaľ neexistujúce právo. Rozpor subjektívneho práva s dobrými mravmi môže mať podľa OZ aj ten následok, že ak je konanie účastníka právneho vzťahu pri výkone práv a povinností v rozpore s dobrými mravmi, právny úkon je podľa § 39 OZ neplatný. OZ pojem dobrých mravov nevymedzuje, avšak súdna prax sa ustálila na závere, že ide o súbor určitých morálnych noriem, v ktorých sa odzrkadľujú všeobecné platné pravidlá morálky, etiky a slušnosti a u ktorých existuje všeobecný záujem (spoločenská dohoda) ich rešpektovať.

Podľa § 11 ods.1 prvá a druhá veta úst.zák.č.23/1991 Zb., ktorým sa uvádza LISTINA ZÁKLADNÝCH PRÁV A SLOBÔD ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa ods.3 cit. ust. vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Jeho výkon nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

Podľa § 126 ods.1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

K obmedzeniu základných práv a slobôd, i keď ich ústavná úprava obmedzenie nepredpokladá, môže dôjsť v prípade ich kolízie. Základné právo alebo slobodu možno obmedziť iba v záujme iného základného práva či slobody. V prípade, že súd dôjde k záveru, že jedno z dvoch základných práv, ktoré sú v kolízii má prednosť, konečné rozhodnutie predpokladá, že sa najprv využijú všetky možnosti, aby sa minimalizoval zásah základného práva, ktorej má prednosť do druhého základného práva.

Keďže právo na bývanie je základným ľudským právom, bolo potrebné zvážiť, či žalovaný vzhľadom na okolnosti konkrétnej veci v dôsledku vypratania nehnuteľnosti, by nestratil akúkoľvek možnosť ľudsky dôstojného bývania (či by neskončil na ulici), a teda, či je možné uprednostniť vlastnícke právo žalobcov pred jeho základným ľudským právom na dôstojné bývanie, lebo pokiaľ by sa žalobcovia domáhali vypratania nehnuteľnosti, v ktorej žalovaný býval aj s rodinou a nemal by možnosť zabezpečiť si bývanie inak (hoc aj na podstatne nižšej, ale ešte ľudsky dôstojnej úrovni), bol by výkon ich práva v rozpore s dobrými mravmi.

V prejednávanej veci nebolo zistené, že by výkon práva žalobcov na vypratanie nehnuteľnosti bol v rozpore s dobrými mravmi, a preto žalovanému nebolo možné poskytnúť súdnu ochranu. Je potrebné pritom vziať do úvahy majetkové a sociálne pomery žalovaného a skutočnosť, že investoval do nehnuteľnosti 130.000 €, ktorých vrátenie je v podstate podmienené právoplatnosťou rozsudku v uvedenej právnej veci vo vzťahu k jej vlastníkom - žalobcom v 1., 2. rade a vzal zreteľ na to, že žalobca je dlhodobo - 14 r. súkromným podnikateľom, a že jeho majetkové pomery mu umožňujú zabezpečiť si náhradné bývanie, napr. v nájomnom vzťahu v inom byte a, že uznesením 12C/118/2001-154 zo 4.10.2012, právoplatným 13.11.2012, mu súd nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Je potrebné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že žalovaný mal dostatok času na zabezpečenie si náhradného bývania so zreteľom na to, že od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Michalovce 9C/96/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 2Co/379/2009 právoplatným 28.2.2011, uplynula doba viac ako dva roky. Za uvedený čas mal žalovaný dostatok času a možností si zabezpečiť náhradné bývanie aj vo forme náhradného bytu, za ktorý sa považuje aj byt v nájomnom vzťahu a u ktorého sú sociálne a majetkové pomery na takej úrovni, aby mohol uhrádzať bežné mesačné nájomné. Jeho tvrdenia o povinnosti zabezpečiť mu náhradný byt sú preto účelové a bez právneho dôvodu. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Pokiaľ ide o návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. tento bolo potrebné zamietnuť ako neopodstatnený a nevyhovievajúci mu.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. súd konanie preruší, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Návrh na obnovu konania vo veci vedenej pred Okresným súdom Michalovce pod sp.zn. 8C/561/98 z dôvodov trestnej činnosti sudcu, ktorá mala byť v návrhu zdokumentovaná, nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. so zreteľom na tú skutočnosť, že obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorá nemá vplyv na právoplatné rozhodnutie vo veci samej a ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Podanie návrhu na obnovu konania je iba možnosťou podľa § 228 ods. 1 písm. c) O.s.p., avšak len v prípade, že bolo rozhodnuté v neprospech účastníka v dôsledku trestného činu sudcu, pričom žalovaný v konaní 8C/561/98 nebol účastníkom konania, nemohlo byť rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestnej činnosti sudcu. O. i. žalovaný v návrhu na obnovu konania sám uviedol, že uznesením prezídia PZ, ÚBPK Východ Košice, ČVS : PPZ-24/BPK-P/2004 z 29.3.2005 bolo odmietnuté oznámenie R.. Y. na sudcu R.. L. pre trestný čin zneužívania právomoci verejného činiteľa a vziať na zreteľ aj tú skutočnosť, že rozhodnutiu predchádza prejednanie návrhu na obnovu konania súdom, ktorý o veci rozhodoval v prvom stupni (§ 232 ods. 1 O.s.p.).

Je potrebné vziať zreteľ na § 1 O.s.p., podľa ktorého O.s.p. upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb a na čl. 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR (uverejnenej pod č. 460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov), podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom.

So zreteľom na právo účastníka na konanie súdu bez zbytočných prietahov a hospodárnosť konania, by prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania ohľadom o obnove konania vo veci 8C/561/98, v ktorej účastníkom o.i. nie je žalovaný, bolo v rozpore s uvedenými zásadami.

Na základe uvedeného bol preto urobený záver, že nie je dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. v prejednávanej veci.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý má vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celom alebo sčasti priznať, súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu platil; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Žalobcovia mali aj v odvolacom konaní úspech, a preto by mali právo na náhradu jeho trov, ktoré im v odvolacom konaní vznikli za vyjadrenie k odvolaniu a účasť ich právneho zást. na odvolacom pojednávaní, avšak u žalovaného boli zistené dôvody hodné osobitného zreteľa a odvolací súd prihliadol najmä na okolnosti v prejednávanej právnej veci, t.j. že bez svojho zavinenia sa ocitol v situácii, že už nie je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, ktorá je predmetom konania a ktorú má vypratať, t.j. na okolnosti, ktoré viedli žalobcov k podaniu žaloby voči žalovanému, a teda nemal v odvolacom konaní úspech, preto nemá právo na náhradu jeho trov.

Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/04 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.